At skubbe til historien: En introduktion til *TUPILAKOSAURUS*

af Kuratorisk Aktion

Der findes omstændigheder, hvor det kan være nødvendigt at tilbage-erobre historien – altså den store fortælling om, hvordan steder, kulturer og lande bliver til – og skrive den om. For historien skubber begribeligt nok sådanne skæbner og forhold i glemsel, som opfattes som ubetydelige, ubestemmelige eller slet og ret ubekvemme.

Pia Arke (1958-2007) havde en særlig interesse i at undersøge den *lille* histories betydning i forhold til den *store* historie. Derfor skub-bede hun rundt, pressede og masede med arkiver, levn og fund for at få den store og de små historier til at passe, som kollegaen Iben Mondrup så rammende har beskrevet Arkes livslange arbejde.

Som frugt af den uhellige alliance mellem en østgrønlandsk syerske og en dansk telegrafist nærmede Arke sig kolonihistorien – det vil sige den historie der binder Grønland og Danmark sammen – på den eneste pålidelige måde, "nemlig ved at tage den personligt", som hun selv formulerede det.

Og som kunstner undersøgte hun vedholdende sit felt som et æstetisk materiale, ved hjælp af hvilket man både kan så personlig tvivl og høste almengyldige svar. Hun støvede rundt i gamle arkiver, modernitetens museer og det arbejdende folks fotoalbums. Som en anden arkæolog gravede hun i fortiden for derpå at bringe fundene og sig selv i dialog med det håndgribelige: kroppen, anerne, naboerne, hukommelsen.

Arke var med historikeren Carsten Juhls ord en *anfægtet antropolog*, der på baggrund af sin blandingsidentitet og sin billedmæssige erfaring skrev historie *nedefra* i solidaritet med de små historier, som kulturkritiker Stefan Jonsson påpeger. Men hun skrev også fra siden – fra det sted, hvor *bastarden*, det omvandrende både-og eller hverken-eller, rumsterer.

Hendes værker udfolder sig som en række enkeltstående og serielle undersøgelser af og dybt humoristiske opgør med Vestens konstruktion af Grønland som kolonihistorie, som primitiv kunst og som etnisk oprindelighed. På forskellig vis fortæller værkerne en historie ikke blot om Grønland, men om "Vesten set udefra" – det vil sige om de mere skjulte sider og dynamikker i den store historie. Værkerne formår kort sagt at pege på det personlige og det verdenspolitiske – "*side by side*".

"Det er ikke populært men det ser underholdende ud", som Arke selv skrev om sin kunstneriske forskningsmetode og dens resultater.

At det lykkes Arkes værk at afdække oversete og marginaliserede sammenhænge – såsom danskernes fortrængning af nationens omfattende kolonihistorie og dens stadige eftervirkninger den dag i dag – og fortælle en anden, relationel historie, synes ironisk nok at være grunden til dets manglende eksponering, i hvert fald i Danmark. For sandheden er, at *TUPILAKOSAURUS: Pia Arkes opgør med kunst, etnicitet og kolonihistorie*, *1981-2006* er den første omfattende præsentation af kunstneren overhovedet.

At tage livtag med Arkes værk er ikke nogen søndagsudflugt. For det første er værket og dets organisering blevet afbrudt gennem hendes tidlige bortgang, og der er flere "huller" end hovedværker. For det andet er vi, der forsøger at favne, læse og ordne hendes værk så at sige på den forkerte side af hegnet. Kuratorisk Aktion er danske, hvide, akademiske og kuratorer; altså nogle, der forvalter noget, der er en andens.

Men hvis Arkes undersøgelser (som vi mener) viser, at der ikke findes noget uantasteligt, rent eller ublandet, så er det postkoloniale heller ikke noget, der kun vedrører dem, der har været koloniseret og nu angiveligt ikke længere er det. Det er i al væsentlighed også noget, der berører alle os, der er rundet af kolonimagterne og metropolerne. Vi er alle som én *in the mix*.

Det er det netop dette forhold, vi ønsker at fremmane med valget af udstillingstitlen *TUPILAKOSAURUS*. Betegnelsen anvendte Arke selv til et af sine hovedværker fra 1999, i hvilket hun humoristisk gransker dem, der gransker Grønland og skubbede sig selv ind mellem "tupilak" og "saurus", mellem myte og videnskab, for at indtage "o'ets" plads i betegnelsens midte.

Udstillingens struktur afspejler i tråd med titlen, at vi har ladet Arkes undersøgelser operere på os, og at vi har tilstræbt at underkaste vores research-, klassificerings- og registreringsprocesser hendes analysemetode. For det første har vi todelt udstillingen og viser hendes arbejder ikke kun i kunstens, men også i etnografiens rum; altså de to fagområder, som Arke hovedsageligt arbejdede i og med. Dernæst har vi ikke forsøgt (eller måske mere sandfærdigt: forsøgt ikke) at ordne materialet på nogen irreversibel, overbliksgivende eller udtømmende måde. I stedet har vi indladt os på det på alle måder overvældende materiale, der findes af og omkring Arke, og bestræbt os på at skabe tematiske rum for tværlæsninger og flerstemmighed, i et ønske om at holde hendes værk åbent for de, der ønsker at tage hendes tråd op.

Således åbner *TUPILAKOSAURUS*s første temasektion *Skitse til en historiefortælling* med en "organiseret uorden" – et billede på vores arbejde med at finde hoved og hale i det omfattende og spredte materiale, som Arke efterlod sig. Gennem at vise det syn, der mødte os, da vi påbegyndte vores research- og registreringsarbejde og dermed billedliggøre vores arbejdspræmisser og -processer, er der skabt en basis for i samme sektion at skitsere de første egentlige teser om det samspil mellem personlige, videnskabelige og kunstneriske problemstillinger, der gav form til Arkes praksis. Disse begyndende teser undersøges efterfølgende tilbundsgående i endnu otte temasektioner: *Tupilakosaurus, Arktisk hysteri, "Etnoæstetik", Scoresbysundhistorier* og *Legende* (i henholdsvis Den Frie Udstillingsbygning i København og Katuaq i Nuuk) og *Jeg fisker kranier og knogler op*, filmprogrammet *Den excentriske eskimo* og endelig *Skandinavisk panorama* (i henholdsvis Nationalmuseet i København og Grønlands Nationalmuseum & Arkiv i Nuuk).

Alle temasektionerne har hentet deres titel og tematik fra Arkes
efterladte værker. De repræsenterer dog ikke blot tematikker i hendes virke, men også læseretninger, som allerede i hendes levetid blev udstukket af kyndige folk i hendes professionelle omkreds og sociale netværk. Det drejer sig blandt andre om kunstnere, litterater og filmfolk, der kærer sig om Arkes arv, og som altså foruden at have inspi-reret temasektionerne med deres tolkninger også har bidraget til *TUPILAKOSAURUS GUIDEN* – en gratis fakta- og formidlingspublikation – med uddybende værktekster.

Foruden guiden – og af største betydning for projektet – udgives begge Arkes bøger: *Etnoæstetik* (1995) og *Scoresbysundhistorier. Fotografier, kolonisering og kortlægning* (2003) i nye, tresprogede udgaver (engelsk, grønlandsk og dansk), hvormed de gøres tilgængelige atter engang for et dansk og for første gang for et grønlandsk og et globalt publikum.

Hverken med disse bogværker, der længe har været udsolgt fra forlagene, eller med Arkes forsvundne værker, har vi ønsket at lave tro kopier af originalerne. Bøgerne har vi som sagt omlagt til internatio-nale udgaver. Og af de mange værker, som Arke i overensstemmelse med sit uhøjtidelige værkbegreb valgte atter at opløse, har vi bestemt os for at repræsentere enkelte gennem billeddokumentation. Andre har vi valgt at genskabe, fordi der forelå en "opskrift". Endelig ledsages *TUPILAKOSAURUS* af en række supplerende, om end selvstændige events: et internationalt og mere teoretiserende seminar i København, et debatskabende folkemøde i Nuuk og filmdiskussionsdage begge steder.

BildMuseet i Umeå, Sverige, overtager udstillingen, når den har været vist i København og Nuuk, hvormed dens vandring slutter. Udstillingen, *TUPILAKOSAURUS GUIDEN* og alle papers og indlæg fra de offentlige events danner slutteligt grundsten i et forestående arbejde med at lave og udgive et omfattende og ræsonneret katalog over Arkes enestående værk i begyndelsen af 2011.

Med projektet og dets enkelte dele er det vores håb, at Pia Arke får den plads både i kunsthistorien og på den politiske dagsorden, som hendes værk gør hende så fortjent til. Hverken Grønland eller Danmark, hvis historiske relation med det grønlandske selvstyres ikrafttrædelse den 21. juni 2009 har taget afgørende nye veje, kan være det foruden. Eller for den sags skyld verden.

Oqaluttuarisaaneq tinnersarlugu: *TUPILAKOSAURUS*-imik ilisarititsineq

Kuratorisk Aktion-imiit

Pisoqartarpoq pisariaqalerluni oqaluttuarisaanerup tiguaqqinnissaanut – tassa oqaluttuarujussuaq sumiiffiit, kulturit nunallu qanoq pinngorsimanerat – allaqqillugulu. Oqaluttuarisaanerummi tupinnanngitsumik soqutaanngitsutut, aalajangeruminaatsutut nuanninngitsutulluunniit isigisat illuartittarpai puigugassanngorlugit.

Pia Arke (1958-2007) immikkut soqu-tigisaqarsimavoq oqaluttua*nnguup* oqaluttuarujussuarmut pingaarutaata paasiniarnissaanut. Taamaattumik tinnersaavoq, toqqorsiviit, sipporutat nassaallu iterngi tikillugit misissorlugit, taamaalilluni oqaluttuarujussuaq oqaluttuannguillu imminnut ataqatigiilersinniarlugit, soorlu suleqataata Iben Mondrup-ip Arkep inuunermini suliai pillugit allakkamini eqqortumik taama allattoq.

Tunumiup arnap mersortartup nalunaarasuartaaserisullu danskiusup peerariilernerisigut pinngortutut Arkep nunasiaataanerup oqaluttuassartaa qanillattorpaa – tassa Kalaallit Nunaata Danmarkillu ataqatigiinnerisa oqaluttuassartaat – uppernarnerpaasutuamik periaaseqarluni, "tassa nammineq inuttut tamanna tigullugu", soorlu nammineq taama allakkaa.

Eqqumiitsuliortutullu suliani kusanartumik atugassatut misissugariuarpaa, tassuunakkumi inuttut qulalersinneqarsinnaagami akissutillu tamanut atuuttut pissarsiarisinnaallugit. Toqqorsivitoqqat, katersugaasiviit nutaaliat inuillu sulisut assiisivii misissuiffigai. Itsarnisarsiuutut allatulli qanga pisimasut assappai taamaalilluni nammineq nassaamilu akunnerminni paasinartumik oqaloqatigiissinnaajumallutik: timi, siulit, sanilit, eqqaamasat.

Oqaluttuarisaanermik ilinniagallip Carsten Juhlip oqaasii malillugit Arke *inuup inuiaqatigiillu pissusiinik misissuisuuvoq qulartoq*, akusaanini assiliaiornermillu ilisimalikkani tunngavigalugit oqaluttuamik naqqaniit allattoq oqaluttuaarannguit ersoqatigalugit, soorlu eqqumiitsuliornermik naliliisartup Stefan Jonssonip erseqqisagaatut. Kisianni aamma saneraaniit allappoq – akusap, illugiissitsiitigaluni arlaannaanniinngitsup, uninngavimminiit iliuuseqarneratut.

Suliai saqqummerput ataasiakkaatut nangeqattaartutulluunniit misissuinertigut itisuumik quianartorta-limmillu illuatungiliuppoq Kitaata Kalaallit Nunaannik nunasiatut iluarsaassinerminik oqaluttuaanut, soorlu eqqumiitsuliornertut itsarnitsatut kinaassutsillu pinngorfianut. Suliat arlalitsigut oqaluttuaraat Kalaallit Nunaat kisimi pineqanngitsoq, kisiannili "Kitaa avataanit isigalugu" – tassa oqaluttuarujussuarmi toqqorneqarnerusimasut savitussutsillu. Naatsumik oqaatigalugu suliat angusaraat nammineq inuttut inuunermik nunarsuarmilu politikkimik tikkuussineq – *"side by side"*.

"Nuannarineqarpianngilaq quianartutulli illuni", soorlu Arke eqqumiitsuliortutut misissueriaatsini inernerilu pillugit nammineq allattoq.

Arkep suliamigut iluatsippaa imminnut ataqatigiit takkuitsuukkat illuartitallu qulaajarnerat – soorlu danskit naalagaaffittut nunasiaateqarsimanerminnik ullumikkumullu atajuartumik sunniutaanik puiguinerat – oqaluttuaralugulu alla, oqaluttuaq akunnaatsuliaq, pingaartumik Danmarkimi ersersinneqannginneranut piaarinaatsoortumik tunngaviusorinartoq. Eqqortormi tassaavoq *TUPILAKOSAURUS: Pia Arkep eqqumiitsuliorneq, inuiaassuseq nunasiaateqarnerullu oqaluttuassartaanik apeqqusersuinera, 1981-2006*, eqqumiitsuliortup ilisaritinnera siullerpaaq annertoqisoq.

Arkep suliaanik paasiniaalerneq imaaliallaannagassaanngilaq. Siullermik suliaa aaqqissuineralu qimagutiaarneratigut unitsinneqarpoq, "amigaatillu" suliaasa pingaarnersaannit amerlaneruppu t. Aappassaanik uagut, arnap taassuma suliaanik tigusillutalu atuartugut imaluunniit aaqqissuussisugut, oqaatigineqarsinnaavugut ungallut illuatungaaniittutut, kukkusumi. Kuratorisk Aktion danskiupput, ilinniagartuujullutik aaqqissuisartuullutillu, tassa allat suliaannik ingerlatitsisuullutik.

Kisianni Arkep misissuineri (isumarput malillugu) takutitsipput nassaassaqartoqanngitsoq isornartorsiugassartaqanngitsunik, minguitsunik, imaluunniit akuneqanngitsunik, taamaattumik nunasiaasimanerup kingorna aamma tassaannaanngilaq nunasiaatigineqarsimasunuinnaq tunngasoq maannalu qularnanngitsumik taamaakkunnaarsimasunut. Pingaarutilerujussuarmittaaq uagutsinnik, nunasiaateqarsimasunit kingoqqisunik illoqarfissuarmiunillu, tamanik attuisuuvoq. Tamattami akusaavugut – *in the mix*.

Pissutsillumi taakku tunngavigerpiarlugit kissaatigisimavarput saqqummersitsinerup taaguutigissagaa *TUPILAKOSAURUS*. Taaguut taanna Arkep suliami pingaarnerit ilaannut 1999-imeersumut taaguutigaa, Kalaallit Nunaannik paasinia-asut quianartumik paasiniaramigit nammineq tupilaap paarmortullu akornannut inissilluni, oqaluttuatoq-qat ilisimatusarnerullu akornannut, taaguutip qeqqani "o"-tut inissilluni.

Saqqummersitsinerup ilusaata taaguut malippaa, Arkellu misissui-neri uagutsinnut sunniuteqartinniarsimavavut, uagullu misissuinitsinni, immikkoortiterinitsinni nalunaarsuinitsinnilu nammineq misissueriaasia malinniarsimavarput. Siullermik saqqummersitsineq marluinngorlugu avipparput takutinniarlugu suliai eqqumiitsuliornerinnarmut tunnganatik aammattaaq inuit kulturiannut inooqatigiinnerannullu tunngasuusut; tassa sammisat arlariit Arkep pingaarnerutillugit suliai suleqataaffigisaalu. Tullianik misilissimanngilarput (eqqornerusumilluunniit: misilinniarsimanngilarput) suliat mumisinneqarsinnaanngitsutut, ataatsikkut takuneqarsinnaasutut tamakkiivissumilluunniit aaqqissuunnissaat. Paarlattuanik suliani amerlaqisuni, Arkep sammisaani, anguniarsimavarput sammisat illuatungeriissinnaanissaannut arlalinnillu paasineqarnissaannut inissaqartitsinissaq, tamatumani kissaatigigatsigu suliaanik nangitserusuttunut ammarneqarnissaat.

Taamaalilluni *TUPILAKOSAURUS*-ip sammisaq siulleq *Oqaluttuap imassaanut toqqammavissaq* "aaqqissuussamik tukattoq" ammarpaa – Arkep suliarpassuinik siammarsimasunillu qimataanik aaqqissuussiniarnitsinni sulinitsinnik takutitsisoq. Misissuinerput nalunaarsuinerpullu aallartikkatsigu, taamalu sulinit-sinni tunngavissavut suleriaasissarisarpullu ersersinniarlugit, qanoq takusaqarsimanerput tunngavissiivoq immikkoortumi tassani ersersinnia-rivut tunngavilimmik isummiussat inuit ataasiakkaat, ilisimatusarnerit eqqumiitsuliornerullu sunniivigeqatigiinnerini apeqqutaasinnaasut, peria-asianik ilusiliisut. Tunngaviusumik isummiussat siulliit taakku sukumiinerusumik misissorneqarsinnaapput sammisani immikkoortuni tullerni arfineq pingasuni: *Tupilakosaurus, Issittumi silaaruttutut kamanneq, "Etnoæstetik", Ittoqqortoormiiniit Oqaluttuat*, aamma *Oqaluttuat* (Den Frie Udstillingip, København illu-taani Katuaq-milu) aamma *Niaqqup saarngi saanikullu qallorlugit*, filmi *Eskimuu silanngajaartoq* kiisalu *Isikkivik Skandinaviamiit* (Katersugaasivissuarmi København-havnimiittumi aamma Nunatta Katersugaasiviani Allagaateqarfianilu Nuummiittumi).

Sammisat immikkoortitikkat tamar-mik qulequtserneqarput Arkep qimataasa qulequtaannik sammisa-annillu. Taamaakkaluartoq Arkep suliaanik takutitsiinnanngillat, aammali tulleriiaarneqarput ajunngikkallarmat suleqataasa ilisimasallit inuttullu attaveqarfigisaasa sammiviligaat. Taakku ilagaat eqqumiitsuliortut, atuakkiortut filmiliortartullu, Arkep kingornutassiaanik erliginnittut, taamalu sammisat immikkoortiternerinut isummersuiinnaratik tunisisimasuttaaq *TUPILAKOSAURUS-ip ILITSERSUUTAANUT* – naqitaq piviusunik paasissutissiinernillu imalik akeqanngitsoq – suliat oqaasertaannik itisiliisoq.

Ilitsersuutip saniatigut – piareersaatigisamullu pingaarnerpaasu-mik – Arkep atuakkiai marluk saqqummersinneqarput: *Etnoæstetik* (1995) aamma *Ittoqqortoormiiniit Oqaluttuat. Assit, inulerneqarnerat nunap assiliornerlu* (2003) nutaamik naqillugit oqaatsit pingasut atorlugit (tuluttut, kalaallisut qallunaatullu), taamaalilluni qallunaanut atuagassanngoqqilluni siullermeerlunilu kalaallinut nunarsuullu sinneranut. Kissaatigisimanngilarput atuakkiat taakku (saqqummersinneqarfimminni qangarsuarli nungunneqareersut), Arkelluunniit suliaasa allat tammarsimasut, pissusivii assileqqissaarlugit saqqummersinnissaat. Oqaatigeriikkatsitut atuakkat nunarsuarmut tamarmut siammartussiarineqarput. Kiisalu sulianut, Arkep suliaminut pingaartorsiortanninneranut ilisarnaatitut aserortersimasaanut, tunngatillugu aalajangersimavugut ataasiakkaat uppernarsaatitut assinngorlugit takutinniarlugit. Allat pilerseqqissimavavut, taakkumi "malitassaqareermata".

Aamma *TUPILAKOSAURUS* arlalinnik ilaneqarpoq, iliuutsinilli namminersuutaasunik: Nunanit tamalaanit peqataaffigineqartumik isummersorfiunerusumillu Københavnimi isumasioqatigiinneq, oqallissaarilluni inunnik Nuummi ataatsimiititsineq kiisalu taakkunani tamani filmit pillugit oqallitsitsinerit.

Sverigimi Umeåmi katersugaasiviup BildMuseet-ip saqqummersitsineq nangissavaa Københavnimeereerlunilu Nuummeereerpat, saqqummersitsinerlu tassani naggaserneqassaaq. Saqqummersitsineq, *TUPILAKOSAURUS-imik ILITSERSUUT* pappialartaallu avataaninngaanneersunillu oqaaserineqartut naggataatigut tunngaviussapput suliassamut tullermut, tassalu Arkep suliarpassuinik ilusilersorluakkamik nalunaarsuusiornissamut, 2011-p aallartinnerani saqqummersinneqartussamut.

Pilersaarutitsinni immikkoortortaanilu ataasiakkaani kissaatigaarput Pia Arkep eqqumiitsuliornerup oqaluttuassartaanut politikkikkullu ingerlaatsimut ilanngunneqarnissaa, suliaasami taama pineqarnissaanut naleqqulluinnartimmassuk. Tamanna Kalaallit Nunaata Danmarkilluunniit, oqaluttuarisaanermikkut ataqatigiinnerisa 21. juni 2009-mi kalaallit namminersulernerisigut pingaaru-tilimmik nutaanik illineqalersup, pinngitsoorsinnaanngilaat. Aammami nunarsuup tamarmi.

Pushing History Around: An Introduction to TUPILAKOSAURUS

by Kuratorisk Aktion

There are circumstances in which it maybe necessary to reconquer history – that is the broad narrative about how places, cultures and countries come into being – and to rewrite it. For, understandably enough, history consigns to oblivion those fates and circumstances that are considered to be insignificant, indeterminable or, quite simply, inconvenient.

Pia Arke (1958-2007) had a special interest in examining the meaning of the *little* history in relation to the *big* history. That is why she pushed, pressured and jostled archives, relics and finds in order to get the big and the little histories to fit, as her colleague Iben Mondrup has so precisely described Arke's lifelong work.

As the fruit of an unholy alliance between an East Greenlandic seamstress and a Danish telegraphist Arke approached colonial history – that is, the history that binds Greenland and Denmark together – in the only reliable way, "namely by taking it personally", as she herself put it.

And as an artist she investigated her field as an aesthetic material, with the help of which one can both sow personal doubt and harvest generally valid answers. She searched in old archives, the museums of modernity and the photo albums of ordinary people. Like an archaeologist she dug into the past in order to bring her findings and herself into dialogue with the tangible: the body, her forefathers, her neighbours, memory.

Arke was, in historian Carsten Juhl's words, an *affected anthropologist*, one who on the basis of her mixed identity and her pictorial experience wrote history *from below* in solidarity with the little histories, as cultural critic Stefan Jonsson points out. But she also wrote from the sidelines – from the position where the *mongrel*, the walking both-and or neither-nor, rummages around.

Her works unfold as a sequence of one-off and serial investigations of and deeply humorous showdowns with the West's construction of Greenland as colonial history, as primitive art and as ethnic authenticity. In different ways the works tell a story not just about Greenland, but also about "the West seen from outside" – that is, about the less evident aspects and dynamics of the big history. In brief, the works succeed in pointing out the personal and the global – "side by side".

"It is not popular, but it looks entertaining", as Arke herself wrote of her artistic research methods and their results.

That Arke's work succeed in uncovering overlooked and marginalised circumstances – such as the Danes' repression of the nation's comprehensive colonial history and its after-effects still felt to this very day – and presenting a different, relational history seems, ironically, to be the reason for its lack of exposure – in Denmark at any rate. For the fact is that *TUPILAKOSAURUS: Pia Arke's Issue with Art, Ethnicity, and Colonialism, 1981-2006* is the first ever comprehensive presentation of the artist.

Getting to grips with Arke's work is no easy matter. In the first place the work and its organisation were interrupted by her all too early death, and there are more "holes" than main works. Secondly, we who try to embrace, read and arrange her work are on the wrong side of the fence, so to speak. The members of Kuratorisk Aktion are Danish, white, academics and curators, that is, people who administer something that belongs to someone else.

But if Arke's investigations show (as we think they do) that nothing is faultless, pure or unmixed, then neither is the postcolonial something that concerns only those who have been colonised and are now allegedly no longer so. It is essentially also something that concerns all of us who have been formed by the colonial powers and the metropoles. We are all one *in the mix*.

It is precisely this circumstance that we wish to highlight through our choice of the exhibition title, *TUPILAKOSAURUS*. Arke herself used the designation for one of her key works from 1999, in which she humorously explores those who explore Greenland and pushed herself in between "tupilak" and "saurus", between myth and science, to occupy the place of the "o" in the middle of the word.

Like the title, the structure of the exhibition reflects that we have allowed Arke's investigations to operate on us, and that we have sought to subject our research, classification and registration processes to her method of analysis. Firstly, we have divided the exhibition into two parts and show her works not only in the space of art, but also in the space of ethnography, according to the two main fields in and with which Arke worked. Then, we have not tried (or perhaps more accurately: have tried not) to arrange the material in some irreversible, over-view-giving or exhaustive way. Instead we have engaged with the in every way overwhelming material that exists by and around Arke and endeavoured to create thematic spaces for cross-readings and polyphony in a wish to keep her work open for those who want to follow up on her themes and methods.

Thus, the first theme section of *TUPILAKOSAURUS, Towards a Retelling of History*, opens with "an organised disorder" – a picture of our work to make head or tail of the copious, scattered material that Arke left behind. By showing the sight that met us when we began our work of research and registration, and thereby visualising the premises and process for and of that work, a basis has been created for outlining in the same section the first actual theses on the interplay between personal, scientific and artistic problematics that gave form to Arke's practice. These initial theses are subsequently investigated in depth in the eight theme sections: *Tupilakosaurus, Arctic Hysteria, "Ethno-Aesthetics", Stories from Scoresbysund* and *Legend* (first at Den Frie Centre of Contemporary Art in Copenhagen and then in Katuaq in Nuuk) and *Fishing out skulls and bones*, the film programme *The Eccentric Eskimo* and finally *Scandinavian Panorama* (first at the National Museum in Copenhagen and then at the Greenland National Museum & Archives in Nuuk).

All the theme sections derive their titles and themes from the works Arke left behind. However, they represent not only themes in her practice, but also interpretative approaches that had already in her lifetime been identified by insightful people in her professional and social networks. Among others these include artists, writers, critics and filmmakers who value Arke's legacy and who besides having inspired the theme sections with their interpretations have also contributed to the *TUPILAKOSAURUS GUIDE* – a free publication containing analytic texts on the works along with factual information about Arke and her work.

In addition to the guide – and of the greatest importance for the project – both Arke's books, *Etno-Aesthetics* (1995) and *Stories from Scoresbysund: Photographs, Colonisation and Mapping* (2003), are being published in new trilingual editions (English, Greenlandic and Danish), whereby they have become accessible once more for a Danish readership and for the first time for a Greenlandic and international public.

Neither with these works, which have long been out of print, nor with those of Arke's works that have disappeared have we wished to make faithful copies of the originals. The books have, as already mentioned, been transformed into international editions. And of the many works that Arke, in accordance with her laidback work concept chose to dissolve once more, we have decided to represent some through pictorial documentation, while we have chosen to recreate others because a "recipe" existed.

Finally, *TUPILAKOSAURUS* is accompanied by a number of supplementary albeit independent events: an international and more theoretical seminar in Copenhagen, a community meeting for the general public in Nuuk and film discussion days in both places.

After the exhibition has been shown in Copenhagen and Nuuk, it will be taken over by BildMuseet in Umeå, Sweden, where its travels will end. Finally, the exhibition, the *TUPILAKOSAURUS GUIDE* and all papers and contributions from the public events will form the cornerstone in the coming work to make and publish a comprehensive catalogue raisonné of Arke's unique oeuvre at the beginning of 2011.

With this project and its individual parts it is our hope that Pia Arke will acquire the place both in the history of art and on the political agenda that her work so much deserves. Neither Greenland nor Denmark, whose relations have moved into a decisive new phase with the entry into force of Greenlandic Self-Government on June 21, 2009, can do without her. Nor for that matter can the world.